

Sygnatura akt II AKa 175/19

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2019 r.

5 Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSA Piotr Kaczmarek

Sędziowie: SA Robert Zdych

SO del. do SA Jarosław Mazurek (spr)

Protokolant: Magdalena Szymczak

6 po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2019 r.

7 sprawy oskarżonego A. Z. (1) o czyn z art. 23 ust. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji i art. 276 kk

8 na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela posiłkowego

9 od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

10 z dnia 30 stycznia 2019 r. sygn. akt III K 237/17

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżyciela substydarnego (...) sp. z o.o. we W. na rzecz oskarżonego A. Z. (1) kwotę 1.440 zł tytułem poniesionych kosztów obrony w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżyciela substydarnego (...) sp. z o.o. we W. na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania odwoławczego: 20 zł tytułem wydatków i wymierza mu opłatę w kwocie 120 zł.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	Aka 175/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 30 stycznia 2019 r

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**0.12.1. Ustalenie faktów**

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	A. Z. (1)	sąd odwoławczy nie prowadził postępowania dowodowego		
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.		sąd odwoławczy nie prowadził postępowania dowodowego		

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

		nie dotyczy
--	--	-------------

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
		nie dotyczy

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	obraza prawa materialnego tj. art. 23 §1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji polegająca na błędnej wykładni znamienia "ciążącego" na sprawcy obowiązku przestrzegania tajemnicy przedsiębiorstwa ,który wynika ze stosunku pracy łączącego pracownika - oskarżonego A. Z. z pracodawcą	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
obowiązki pracownicze wynikające ze stosunku pracy w tym ten określony w art. 100§2 pkt 4 kp (zachowanie w tajemnicy informacji pracodawcy, które mogłyby narazić go na szkodę nie są tożsame z tymi obowiązkami ,które		

wynikają z art. 23 §1 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwej konkurencji i nie powodują automatycznie odpowiedzialności karnej z w/w ustawy		
Wniosek		
o uchylenie wyroku w zakresie czynu z art, 23§1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Nie zostały wyczerpane ustawowe znamiona tego przestępstwa . Na oskarżonym nie ciążył żaden prawny obowiązek ochrony informacji związanych z przedsiębiorstwem (...) sp. z o.o z siedzibą we W.. Nie pełnił w tej firmie żadnej szczególnej roli , był pracownikiem zatrudnionym na standardową umowę o pracę .		
3.2.	co do czynu z art .276 k.k. zarzut naruszenia art. 7 k.p.k poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów w tym zeznań świadków skutkujących nie ustaleniem ukrycia przez oskarżonego dokumentów firmy.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Przepisy prawa karnego mają charakter subsydiarny i podstawą ustaleń negatywnych skutkujących konsekwencjami karnoprosocowymi mogą być tylko niebudzące wątpliwości ustalenia		

<p>faktyczne poczynione w oparciu o jednoznaczne dowody. W każdej sytuacji istnienia wątpliwości, co do faktów zastosowanie znajduje art. 5 § 2 k.p.k. który nakazuje te wątpliwości rozstrzygać zawsze na korzyść oskarżonego. Przeprowadzone przed sądem pierwszej instancji dowody, w tym zgłoszone przez oskarżyciela substydialnego dowody osobowe i dowody z dokumentów nie przekonały Sądu Okręgowego we Wrocławiu, by oskarżonemu A. Z. można było przypisać dokonanie przestępstwa z art. 276 k.k. Poczynione przez sąd ustalenia w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego, zaznania przesłuchanych świadków, zeznania biegłej księgowej B. P., której wszystkie istotne dokumenty firmy zwłaszcza te finansowe i dotyczące zleceń oskarżony przekazywał nie pozwalają przyjąć, by jakiegokolwiek dokumenty oskarżony celowo ukrył.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uchylenie wyroku</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek jest oczywiście niezasadny skoro w toku postępowania dowodowego przed sądem pierwszej instancji nie wykazano sprawstwa i winy oskarżonego, a Sąd Apelacyjny takie stanowisko również podziela .</p>		
<p>3.3.</p>	<p>Naruszenie przepisów procesowych, w szczególności art. 193 § 1 k.p.k.</p>	<p># zasadny</p>

	<p>w zw. z art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez bezpodstawne oddalenie wniosku dowodowego dotyczącego dowodu z opinii biegłego z zakresu informatyki, a to na okoliczność ustalenia konkretnych plików i dokumentów, które zostały odzyskane poprzez biegłego i opisane w opinii informatycznej znajdującej się w sprawie na kartach 464 - 535 akt sprawy.</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Istotnie biegły w toku postępowania przygotowawczego dokonał analizy dostarczonego przez pokrzywdzonego komputera, a także karty pamięci celem stwierdzenia zawartości tych środków informatycznych, a w szczególności odzyskania usuniętych plików, które miały dotyczyć prowadzonego przez pokrzywdzonego przedsiębiorstwa. Rzeczywiście rację ma skarżący, gdy zauważa że we wnioskach końcowych opinii biegłego informatyka z dnia 24 października 2016 r. jest informacja , że w celu wskazania konkretnych plików wśród wielu odzyskanych na dyskach twardego komputera należałoby wskazać hasła kluczowe które doprowadziłyby do wyodrębnienia określonych grup plików lub danych o określonym temacie. Biegły stwierdził, że z uwagi na ilość stron zawierających wykazy odzyskanych plików nie wskazał ich w pisemnej opinii, a zapisał na nośniku pamięci w plikach o formacie pdf. o nazwach (...) i (...). Dalej skarżący zarzucił sądowi, że ten bezpodstawnie oddalił wniosek dowodowy o powołanie nowego biegłego czy</p>		

też wydanie opinii uzupełniającej na okoliczność zawartości tych odzyskanych plików podnosząc w uzasadnieniu postanowienia iż wniosek dowodowy nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Lakoniczne uzasadnienie postanowienia o oddaleniu tego wniosku dowodowego rzeczywiście nie spełniała wymogów postanowienia określonych w przepisach prawa procesowego i w tym zakresie wydaje się być oczywiste. Rzecz jednak w tym, że warunkiem podniesienia skutecznego zarzutu z art. 438 pkt. 2 k.p.k. z czego skarżący mógłby wyprowadzać korzystne skutki jest okoliczność, by obraza przepisu postępowania mogła mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia. W przedmiotowej sprawie takiego wniosku nie da się skutecznie wyprowadzić, a to co najmniej z dwóch powodów. Po pierwsze przedmiotowy komputer i karta pamięci została zbadana po przedstawieniu jej przez prezesa pokrzywdzonej spółki organom ścigania. Rzeczywiście wcześniej te urządzenia były używane przez oskarżonego, który po zakończeniu pracy zdał przedmiotowe urządzenie i zakończył stosunek pracy. Obiektywnie rzecz ujmując nie da się żadnym dowodem stwierdzić, że ewentualnie istniejące pliki zawierające dane dotyczące firmy spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., które zostały odzyskane przez biegłego zostały usunięte wcześniej właśnie przez oskarżonego. Na te okoliczności już zawsze będą występowały dwa źródła dowodowe tj. wyjaśnienia oskarżonego, który konsekwentnie zaprzecza postawionemu zarzutowi, by ukrył i zniszczył dokumenty firmy oraz zeznania świadka reprezentanta pokrzywdzonej spółki (...).

Okoliczność, iż przedmiotowego laptopa nie zabezpieczono u oskarżonego tylko zdecydowanie później czyni ustalenia o ewentualnym usunięciu plików zawierające istotne dane chronione firmy zawsze wątpliwym. Przepisy prawa karnego mają charakter subsydiarny i podstawą ustaleń negatywnych skutkujących konsekwencjami

karnoprocessowymi mogą być tylko niebudzące wątpliwości ustalenia faktyczne poczynione w oparciu o jednoznaczne dowody. W każdej sytuacji istnienia wątpliwości, co do faktów zastosowanie znajduje art. 5 § 2 k.p.k. który nakazuje te wątpliwości rozstrzygać zawsze na korzyść oskarżonego. Przeprowadzone przed sądem pierwszej instancji dowody zgłoszone w dużym stopniu przez oskarżyciela subsydiarnego dowody osobowe i dowody z dokumentów nie przekonały Sądu Okręgowego we Wrocławiu, by oskarżonemu A. Z. można było przypisać dokonanie przestępstwa z art. 276 k.k. Poczynione przez sąd ustalenia w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego, zeznania biegłej księgowej B. P., której wszystkie istotne dokumenty firmy zwłaszcza te finansowe i dotyczące zleceń oskarżony przekazywał nie pozwalają przyjąć, by jakiegokolwiek dokumenty oskarżony celowo ukrył. Znamienne w tej sprawie jest także to, że pomimo korzystania z pełnomocnika - profesjonalnej pomocy prawnej zarzut subsydiarnego aktu oskarżenia w tej części jest wysoce nieprecyzyjny i nie spełnia wymogów prawidłowo formułowanego zarzutu aktu oskarżenia. Zarzut dotyczący przestępstwa z art. 276 k.k. nie wskazuje, gdzie konkretnie i w

jaki sposób oskarżony miał ukryć dokumenty spółki, nie wskazuje także jakiego rodzaju to były dokumenty ograniczając się do ogólnych stwierdzeń, że były to oferty, faktury, spis adresów klientów, zlecenia, dowody dostaw, potwierdzenia zakupów czy też korespondencji z kontrahentami. Tak postawione ogólnikowe zarzuty czynią w zasadzie niemożliwym dokonanie ustaleń faktycznych, a tym samym przesądzenie odpowiedzialności oskarżonego. Opis tego zarzutu świadczy o tym, że intencją oskarżyciela subsydiarnego było nie tyle oskarżenie A. Z. o ukrycie danych (dokumentów), co wykorzystanie tych danych do prowadzenia prywatnej działalności gospodarczej przez oskarżonego. Okoliczności ujawnione w przedmiotowej sprawie w pewnym stopniu potwierdzają słuszność tak postawionej tezy, że rzeczywiście oskarżony A. Z. korzystał z zasobów bazy danych firmy spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w swojej prywatnej działalności, którą rozwijał równolegle. Takie zachowanie wypełnia jednak tylko dyspozycję czynu nieuczciwej konkurencji, którą zwalczać należy na gruncie prawa cywilnego, a nie postępowania karnego.

Wniosek

o uchylenie wyroku w tej części celem ponownego rozpoznania sprawy w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>Skoro oddalenie wniosku dowodowego o dalszą opinię informatyczną było zasadne, to brak podstaw do ponownego prowadzenia postępowania dowodowego w tym zakresie przez sąd pierwszej instancji.</p>		
<p>3.4.</p>	<p>Na zasadzie art. 438 pkt 2 k.p.k. – obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia to jest art. 17 § 1 pkt. 9 k.p.k. w związku z art. 55 § 1 k.p.k. – poprzez przyjęcie, że w odniesieniu do wskazanych w akcie oskarżenia czynów z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 296 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. nie zachodziły przesłanki do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia, a mianowicie postanowienie w zakresie umorzenia postępowania co do tych 2 czynów nie zostało uprzednio uchylone przez sąd, co skutkowało ustaleniem, że brak jest skargi uprawnionego oskarżyciela, podczas gdy postępowanie przygotowawcze od momentu złożenia zawiadomienia o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa nakierowane było na całokształt działalności oskarżonego na szkodę spółki (...), a sam fakt nieujęcia w sentencji postanowienia z dnia 24 grudnia 2015 r. wskazanych wyżej czynów nie oznacza, że organ procesowy nie badał również tych zdarzeń faktycznych, nawet jeżeli nie były one wyodrębnione osobnym punktem w postanowieniu, to sam fakt niewłaściwej techniki wydawania rozstrzygnięć procesowych, nie może skutkować przyjęciem braku przesłanek z art. 55 § 1 k.p.k. w sytuacji gdy określony czyn</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	był od początku przedmiotem dochodzenia.	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut ten jest oczywiście chybiony. Sąd pierwszej instancji umarzając postępowanie karne z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela w zakresie czynów zarzuconych oskarżonemu A. Z. z art. 286§1 k.k. i z art. 296§1 i 2 k.k. postąpił zgodnie z przepisami prawa. Przypomnieć należy, że oskarżyciel subsydiarny zarzucił A. Z. doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem spółki (...) sp . z o.o. z siedzibą we W. poprzez wykorzystanie bazy klientów, kontaktów, w swojej prywatnej działalności to jest przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.- pkt II aktu oskarżenia, nadto oskarżył go również o to , że będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. wyrządził jej szkodę majątkową w znacznych rozmiarach to jest o przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 k.k. związku z art. 12 k.k.- czyn IV aktu oskarżenia. O tym, że tak postawione zarzuty są niezasadne świadczą podniesione argumenty w uzasadnieniu sądu pierwszej instancji, które Sąd Apelacyjny w całości podziela. Nie są bowiem spełnione warunki określone w art. 55 § 1 k.p.k. Otóż warunkiem uzyskania uprawnienia do złożenia subsydiarnego aktu oskarżenia przed sądem jest dwukrotne umorzenie postępowania o czyn, który jest przedmiotem		

dalszego oskarżenia subsydiarnego. W przedmiotowej sprawie tak jednak nie było, gdyż w sprawie najpierw postanowieniem z dnia 24 grudnia 2015 r. umorzono postępowanie karne w sprawie o czyn z art. 23 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz o czyn z art. 276 k.k.. Na skutek postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu z 30 maja 2016 r. o uchyleniu i konieczności dalszego prowadzenia śledztwa prowadzono czynności zgodnie z zaleceniami Sądu Rejonowego i ostatecznie Prokuratura Rejonowa wydała postanowienie o umorzeniu postępowania w dniu 29 listopada 2016 r. przy czym umorzenie dotyczyło 4 przestępstw: z art. 23 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., z art. 276 k.k. i z art. 296 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.. Już tylko pobieżna analiza tych postanowień prowadzi do jednoznacznego wniosku, że co do dwóch przestępstw mianowicie z art. 286 § 1 k.k. i 296 § 1 i 2 k.k. nie było dwukrotnego umorzenia postępowania przygotowawczego. W tej sytuacji oskarżyciel subsydiarny nie uzyskał prawa do złożenia skargi subsydiarnej w tym trybie. W tym miejscu Sąd Apelacyjny pragnie podkreślić, iż w zakresie tych dwóch przestępstw sąd ocenia zarzuty podniesione w apelacji tylko i wyłącznie w zakresie dopuszczalności prowadzenia procesu karnego, a nie w zakresie zaistnienia lub nie tych przestępstw. Kluczowe jest bowiem czy subsydiarny akt oskarżenia w tym zakresie zadośćuczynił wymogom materialnym, o których mowa w art. 300 § 2 k.p.k., a zatem czy przedmiotem subsydiarnej skargi

jest ten sam czyn odnośnie którego dwukrotnie wydano decyzję procesową odmawiającą zainicjowania sądowego etapu postępowania. Odpowiedź na tak postawione pytanie jest negatywna, albowiem brak jest dwukrotnego postanowienia o umorzeniu postępowania w tym zakresie. W istocie już na początku postępowania sądowego Sąd Okręgowy we Wrocławiu winien był wydać decyzję o umorzeniu postępowania w tym zakresie. Za takim postąpieniem przemawia m.in. stanowisko zawarte w orzeczeniu Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie II KK 109/14, gdzie w uzasadnieniu sąd stwierdza „pokrzywdzony może wnieść subsydiarny akt oskarżenia tylko co do czynu, który zachowuje przymiot tożsamości z czynem, którego dotyczyły decyzje kończące postępowanie przygotowawcze. Nie otwiera drogi do oskarżenia subsydiarnego faktycznie prowadzenie postępowania przygotowawczego np. gromadzenie dowodów również w odniesieniu do innego czynu niż określony w postanowieniu o wszczęciu tego postępowania, a następnie o jego umorzeniu”. Pokrzywdzony nie może oskarżyć o dowolne przestępstwa, uprawnienie do takiej skargi ma wyłącznie oskarżyciel publiczny.

Wniosek

O uchylenie wyroku

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Skoro nie wyczerpano warunków skargi subsydiarnej z art. 55§1 k.k. to wnioski o uchylenie orzeczenia w tym zakresie jest chybiony.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	Nie stwierdzono występowania okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu określonych w art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k., art. 455 k.p.k.
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy co do uniewinnienia od popełnienia czynów zarzuconych w pkt. 1 aktu oskarżenia z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. zwalczaniu nieuczciwej konkurencji i w pkt. 3 aktu oskarżenia z art. 276 k.k. oraz utrzymano w mocy wyrok w zakresie umorzenia postępowania karnego, co do czynów zarzuconych w pkt. 2 aktu oskarżenia z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i co do czynu w pkt. 4 aktu oskarżenia z art. 296 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
Wyrok utrzymano w mocy wobec niestwierdzenia w toku kontroli odwoławczej:	

<p>- po pierwsze istnienia bezwzględnych powodów odwoławczych z art. 439 § 1 k.p.k.,</p> <p>- po drugie okoliczności, że utrzymanie w mocy wyroku skutkowałoby rażąco niesprawiedliwością orzeczenia (rt. 440 k.p.k.),</p> <p>- po trzecie stwierdzenia z powodów opisanych w sekcji 3 o nietrafności podniesionych w apelacji zarzutów art. 438 § 1 pkt. 1 i 2 i 3 k.p.k.</p>	
<p>0.15.1.2.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>wyrok utrzymano w mocy, co do uniewinnienia od popełnienia czynu zarzucanego w pkt. 1 aktu oskarżenia z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji i w pkt. 3 aktu oskarżenia z art. 276 k.k. oraz utrzymano w mocy wyrok w zakresie umorzenia postępowania karnego, co do czynów zarzucanych w pkt. 2 aktu oskarżenia z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k. i co do czynu zarzucanego w pkt. 4 aktu oskarżenia z art. 296 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Uniewinnienie od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji jest słuszne z uwagi na brak wypełnienia ustawowych znamion przedmiotowych tego typu przestępstwa. Uniewinnienie od popełnienia przestępstwa z art. 276 k.k. wynika z faktu braku dowodów wskazujących na celowe ukrycie lub zniszczenie przez oskarżonego istotnych dokumentów pokrzywdzonej spółki. Umorzenie postępowania z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela wynika z faktu, iż nie wypełniono wszystkich przesłanek określonych w art. 55 § 1 k.p.k.</p>	
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>0.0.15.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>nie dotyczy</p>	

Zwiężle o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	nie dotyczy # art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia	
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Z uwagi na fakt, iż oskarżyciel subsydiarny proces karny przegrał na zasadzie art. 632 pkt 1 k.p.k. kosztami postępowania odwoławczego należało obciążyć spółkę (...) sp. z o.o. we W., w tym kosztami obrony poniesionej przez oskarżonego przed sądem odwoławczym z uwzględnieniem 2 terminów rozpraw. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie przewiduje w § 11 ust. 1 pkt. 5 wynagrodzenie za udział w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w kwocie 1200 zł, zaś w przypadku gdy rozprawa trwa dłużej niż 1 dzień stawka ulega podwyższeniu za każdy dzień o 20% wynagrodzenia podstawowego.
III	Mając na uwadze, iż na koszty procesu składają się także uzasadnione wydatki Skarbu Państwa poniesione w toku postępowania odwoławczego, które w przedmiotowej sprawie sprowadzają się do 20 zł stanowiących ryczałt za doręczenie pism procesowych, to kwotą tą należało obciążyć oskarżyciela subsydiarnego. Jednocześnie na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r o opłatach w sprawach karnych oskarżyciela subsydiarnego należało obciążyć opłatą w kwocie 120 zł z tytułu przegranego procesu.

7. PODPIS
Jarosław Mazurek Piotr Kaczmarek Robert Zdych

0.11.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	pełnomocnik oskarżyciela substydarnego (...) sp. z o.o. we W.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	całość wyroku		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo		

	błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana